

Кондукторката. То не е ваша работа, госпожо! Моля, вий, господине! Право или кореспондансъ?

Глъттиятъ господинъ (усмихнатъ) Не кореспондансъ, а смѣна, госпожице! Чисто българска дума! Па може прѣкъсване, прѣмѣстване... защо да употребяваме чужди...

Конд. Но... тъй всички сж свикнали, че...

Тл. 2-нъ Да! да! да! Имате право, госпожице! Вѣрно, госпожице! Азъ съмъ слушалъ чужди думи, които съвсѣмъ не означаватъ това, което искаме да кажемъ... Въобще ний българитъ...

Свещеникътъ. Госпожице, моля ви се дайте ми билетъ, че ще слизамъ...!

Конд. Сега, господинъ... чичо, дѣдо попе! Ей сегичка.

Попътъ (гладейки брадата си). Въобще, щомъ си свещеникъ, си дѣдо... Азъ когато бѣхъ още на 20 години, това бѣ прѣди 13 години... та викаха ми 40 годишни хора „дѣдо попе“... ха, ха!

Конд. Извинявайте, господинъ отче... Азъ тъй...

Попътъ. А, нищо! Нищо! Има си хасъ! Защо? Нищо! Но азъ щѣхъ да слизамъ... а изминахме спирката... Нищо! Малко хладничко, но пакъ приятно... една разходка, но... хайде до виждане, госпожице!

(Слиза).

Кондук. Отче.. остатъка! Вий дадохте.. 2 марки. Искате 2'30...

Гласътъ на попа. Нищо, нищо. Задръжете ги за васъ!